

Folkeparti har stemt for den handicap-SU-ordning, som vi har.

Men jeg skal bare have bekræftet den lidt fantasiløse, konservative tankegang.

(Kort bemærkning).

Charlotte Dyremose (KF):

Nu tror jeg nok, vi plejer at bryste os af at have en forholdsvis høj grad af fantasi, og derfor har jeg også fantasi til at forestille mig, at en nedgang fra førtidspension til SU vil være temmelig skidt for den enkelte unges økonomi. Det er jo faktisk en forudsætning i teksten til det her lovforslag, at man fortsætter på den ydelse, man har. Det er de færreste ydelser i dette land, der er lavere end SU'en, og derfor er det svært at forestille sig, med eller uden fantasi, at det ikke vil forringe den unges økonomi.

Med hensyn til det her med den statslige finansiering vil problemet jo være, at man så skal finde en eller anden form for sikkerhed for antal årsværk eller antal elever eller noget, som man skal finansiere på baggrund af, hvorimod det fine ved at lægge det lokalt, kommunalt – jeg troede i øvrigt, det var en del af radikal tankegang, at man gerne ville decentralisere mest muligt – er, at man i kommunen kan tilrettelægge forløbet netop sådan, at det passer til den enkelte unge, hvilket er i god tråd også med kommunalreformen.

(Kort bemærkning).

Margrethe Vestager (RV):

Nu får jeg heldigvis lejlighed til at fortælle, hvad Det Radikale Venstre mener på området, og derfor behøver jeg ikke at nøjes med den konservative forestilling om, hvad Det Radikale Venstre mener. Det ville også være en lidt kedelig affære, kan jeg fortælle dem, som måtte lytte til det.

Det, som er det meget interessante, er, at Det Konservative Folkeparti åbenbart ikke længere finder, at den handicap-SU-ordning, som vi har, er relevant. Der har vi jo netop sikret, at mennesker, som ellers ville være berettiget til revalidering, i stedet for kan vælge at være på handicap-SU, selv om det ikke er så attraktiv en ydelse, men den giver til gengæld nogle større frihedsgrader. Og det har noget at gøre med, at der er nogle, som har en ambition, som er anderledes end den at være på pension.

Det Radikale Venstres politik handler om at skabe muligheder, ikke om at tvinge nogen fra en ydelse til en anden, men at skabe muligheder,

fordi vi mener, at det er vigtigt i et ligestillingsperspektiv.

Kl. 14.00

Det undrer mig meget, at det er en fremmed tankegang for Det Konservative Folkeparti, men det kan jeg konstatere her i dag.

(Kort bemærkning).

Charlotte Dyremose (KF):

Noget af det, jeg sagde i min ordførertale, var jo lige netop, at de her uddannelser er møntet på at ruste den unge til forskellige ting – for nogle vedkommende til fremtidig uddannelse, videreuddannelse, og for andres blot til det at håndtere voksenlivet. Heri ligger der jo netop det, at der for en gruppe af de her unge vil være et fremtidigt uddannelses- eller beskæftigelsesperspektiv, men også en erkendelse af, at vi her har fat i en gruppe af unge, hvor der for nogle af dem ikke er det perspektiv og heller ikke behøver at være det, men hvor det at få en uddannelse alligevel kan ruste dem bedre til at fungere i voksenlivet.

Så jeg synes faktisk også, at jeg i min ordførertale gav udtryk for, at ikke bare tager vi nu fat i de allersvageste unge, vi sikrer også, at de af dem, der rent faktisk kan bidrage, bliver rustet til at gøre det via den her uddannelse.

Tredje næstformand (Helge Adam Møller):

Tak til ordføreren. Vi går videre i ordførerrækken, og nu er det netop den radikale ordfører, fru Margrethe Vestager.

Margrethe Vestager (RV):

Det er en mærkedag i dag, hvilket flere ordførere har bemærket før. Det er det, fordi vi har mulighed for at give et retskrav til en gruppe af unge, som kan have endog særdeles vanskeligt ved ellers at få set deres behov og blive givet de muligheder, som falder ganske let for andre unge.

Det er et område, som har en ganske lang historie bag sig, og for Det Radikale Venstre blev spørgsmålet voldsomt aktualiseret i forbindelse med opgave- og strukturreformen. Det hang sammen med, at man flyttede opgaver væk fra de amter, som blev nedlagt, de fleste til kommunerne, men jo også nogle til staten. Det, man gjorde bl.a. på det gymnasiale område, var at gøre gymnasierne selvejende i statsligt regi. Derfor havde vi også haft den forhåbning – det gjorde vi faktisk en del for under forhandlingerne om strukturreformen – at man ville forsøge at